

НА РАХУНАК
№ 70008

У рэспубліцы разгортваецца збор сродкаў на будаўніцтва помніка героям абароны Брэсцкай крэпасці. Актыўны ўдзел прымаюць у гэтай кампаніі установы культуры. Усё больш паступае сродкаў на спецыяльны рахунак № 70008 — рахунак будаўніцтва помніка героям абароны Брэсцкай крэпасці.

З поспехам прайшоў у Беларускай дзяржаўнай ордэна Працоўнага Чырвонага Сцяга акадэмічным тэатры імя Янкі Купалы спектакль «Дзіван» па п'есе Назыма Хікмета. Увесь збор ад спектакля, які акцёры ставілі ў свой выхадны дзень, перададзены на спецыяльны рахунак № 70008 — у фонд будаўніцтва помніка героям абароны Брэсцкай крэпасці.

Тэатр юнага глядача закончыў гастролі ў Адэсе. Артысты ў дарозе. У Гомелі яны перасядзілі на агітцэплад, які накіроўваецца ў падарожжа па Сожы, Дняпры, Прыпяці і Бугу. Кінчатковы пункт гастролёў — Брэст. Адзіна са спектакляў у час падарожжа артысты дадуць звыш плана — у фонд будаўніцтва помніка героям абароны Брэсцкай крэпасці.

У творчых групах Мінскага тэатра лялек адбыліся сходы, прысвечаныя збору сродкаў на будаўніцтва помніка героям Брэста. Брыгада пад кіраўніцтвам К. Санкевіча даць спектакль звыш плана ў Магілёўскай вобласці. Брыгада пад кіраўніцтвам В. Зельскага выступіць са звышпланавым спектаклем «Хлопчык з «Князь-возеран» у Мінскім раёне. Звышпланавы спектакль у фонд будаўніцтва помніка рытуе таксама брыгада пад кіраўніцтвам Ул. Калашніка.

Свой уклад у фонд будаўніцтва помніка героям абароны Брэсцкай крэпасці ўнёс калектыву Дзяржаўнага ансамбля народнага танца Саюза ССР, які гастрольна зараз у Мінску. У надзёлю артысты дэлегацыю ў аграгорыі Доме афіцэраў, збор з якога пераляцан на рахунак № 70008. Са словамі падзеі пасля канцэрта звярнуліся да гасцей удзельнікі абароны Брэсцкай крэпасці пісьменнік А. Махнач і старшы навуковы супрацоўнік музея абароны Брэсцкай крэпасці Т. Ходцава.

Прысвечана Народнай Гераніі Міністэрства сувязі ССР выпусціла ў абарачоную новую паштовую марку. Яна прысвечана гераічнай дачцы Беларускага народа Веры Захарэўне Харужай. На ярмаркім плане маркі — адважная падпольшчыца-камуністка і Залетая Зорка Героя. Зяду — партызанка з кулямэтам, якія перамяшчаюцца на новы бававы рубжы. БЕЛТА.

Да гэтага часу, двойчы Герой Савецкага Саюза Сідар Арцэмавіч Каўпак. Яму ўжо 77 гадоў, славуэта бародна пасівела, але ён яшчэ моцна ходзіць па зямлі. А вась з Александрай Карпаўнай Дзямідчык, вядомай разведчыцай, а цяпер дырэктарам нараўлянскай сярэдняй школы № 1. Гутарыць Пятро Яўсевичка Брайко, Герой Савецкага Саюза і каваль Крыжыя Грунаваля ІІ ступені за польскі райд. Гутарыць Герой Савецкага Саюза, былы намандзір палка імя Руднева Давід Ільч Бакарэва ІІ адважны разведчык

Дзень добры, Сідар Арцэмавіч, дарогі наш госці!

ПРЫПЯЦЬ—РАКА ПАРТЫЗАНСКАЯ

Прыпяць. Прыпяць—рака партызанская. Партызаны славагата адуцаны Сідар Арцэмавіч Каўпак ніколі не забудуць не. З розных месц нашай краіны— з Масквы, Сібіры, Украіны, Грузіі, Бразіліі, Ленінграда—сабралі народныя медыцыны на сустрэчу ў маленькім беларускім гарадку Нароўлі, што на Гомельшчыне. Абшмыкі, слэзы, пацалуванні. Вось у акружанні баявых сяброў сам партызанскі генерал, «дзеда», які яго любіўна называюць

НЕЗАБУДЭМ МЫ—
НЕ ЗАБУДУЦЬ
НАШЧАДКІ

Усё ж ёсць нейкая дыстанцыя часу: чым далей адыходзіць ад нас падзеі Айчынай вайны, тым бліжэй мы прымаем іх да сэрца. З якім хваляньнем чытаюцца ўспаміны франтавікоў і партызан, старонкі аб гераічных подвигах, якія былі невядомымі да гэтага часу, нават проста дакументам тых год. Відаць, не памылкова, калі сказаць, што выступленні пісьменніка С. С. Смірноўа на тэлебачанні аб гераічных франтавіках і партызаннах глядзюць і слухаюць мільёны і мільёны людзей.

А хто не ведае Мінскага музея гісторыі Вялікай Айчынай вайны? Пянеры і школьнікі, дапрызыўнікі і салдаты, замежныя турысты і дэлегацыі, былыя воіны і сённяшнія камсамольцы—бясчэснымі патакамі праходзіць яны па залах музея, з глыбокім хваляньнем аглядаючы рэліквіі баявой славы Беларускага народа. І што характэрна: з кожным годам людскі патак становіцца ўсё большым і большым.

У народзе жыве няўтомная цікавасць да гераічнага. Тым больш да такога, якім была ўся мінулая вайна. І вялікая прада ляжыць у закліку стварыць гераічныя вобразы, вучыць і выхоўваць маладое пакаленне на гераічным. Таму, можа, не выпадкова «Брэсцкая вясна» пачалася сёлет на руінах легендарнай Брэсцкай крэпасці. Кожны брасціччын, ступіўшы ў першы дзень свята на гераічную зямлю крэпасці, адчуў узвышанае пурсаванне сэрца і гатовы быў уменчыць перад памяцю неўміручых абаронцаў чытацелі. І нельга было

Многа гадоў запар работнікі бібліятэкі імя А. М. Горькага вядуць хроніку пасляваеннай гісторыі Мінска. Больш чым на 8 тысячак карткаў зафіксаваны вынішчы падзеі разнастайнага жыцця горада, пачынаючы з 3 ліпеня 1944 года, дня вызвалення сталіцы рэспублікі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў. З дапамогай гэтай картатэкі можна лёгка ўстанавіць, напрыклад, калі ў разбураным горадзе

Упершыню запалілі электрычныя свечкі, адбылася першая сесія гарадскога Савета, колькі чалавек удзельнічалі ў мітангу, які адбыўся 16 ліпеня 1944 года, і многае іншае. Мовай лічбаў і фактаў картатэка паказвае самаадданую працу мінчан за мінулыя дваццаці гадоў, іх поспехі ў развіцці прамысловасці, камунальнай гаспадаркі, транспарту, установаў аховы здароўя і народнай асветы, клопаты пар-

рада, у выхавальнай рабоце першых і грамадскіх арганізацый. У нашым горадзе калісьці працавала Вера Харужая. Музей мае німале цікавыя матэрыялы аб яе жыцці і дзейнасці. Нешк мы расказалі пра гэта секратару камсамольскай арганізацыі аднаго з цэхаў швейскай фабрыкі імя Дзяржынскага Тісе Спінко. У дзялічцы загараўля вочы. Так нарадзілася задума правесці ў залах музея цыравы камсамольскі сход. Не пабыліся ўзніслы спой для абязначэння парадку дня схода—назвазі яго «Будзем вартымі Цішкаў і хвалюючы бы гэты сход. Сярод камсамольцаў пайшла аб ім гаворка. І неўзабаве такія сходы пажэдлі правесці ў сценах музея і іншыя камсамольскія арганізацыі.

Хлопцамі дзесяці блізка, але спадзяваліся, што партызаны не адважана на іх напасці. А Каўпак сказаў: «Сарвём фрыцкам навігацыю». Моцна ударылі гарматы, зашасці куляметы. Цыжым І доўгім быў бой. І неўзабаве рака апусцела, толькі тырчэлі скаржаныя трубы фашысцкага парахода, які занесла на мель. Праз месяц пасля той аперацыі пачало сцягвацца варожая калыца вакол партызан. А каб адсіць, неабходна было пераправіцца на другі бераг. Тры дні будавалі мост. Тры дні адваляліся ад ворага. Нарэшце, раніцай, пад няспынным агнём фашыстаў, адшлі на другі бераг і зніклі ў лясах. Фашысцкі план прарваліся. Прыпяць, Прыпяць... Не забудзеца нічога, што было на тваіх берагах.

21 год памятае беларуская налганіца з вёскі Вежышчы Калярына Фёдарэўна Вуткоўская, як у тую раніцу партызанскай пераправы фашысцкая куля параніла яе сына, васьмігадовага Сярожу. Маш планала над стогнутым хлопчыкам. І раптам да Сярожы нахілілася дзяўчына з санітарнай сумкай. Яе таварышы, адстрэльваючыся, ішлі да лесу. Дзяўчыне таксама трэба было спяшацца. Але яна зрабіла ўсё, што трэба было, пераважала Сярожу і пайшла следам за партызанамі, нават не сна-

Дзяржаўны Мастацтва

ОРГАН МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАУЛЕННЯ САЮЗА ПІСЬМЕННІКАЎ БССР

ПРАЛЕТАРЫЙ УСІХ КРАІН, ЯДНАЦЕСЯ!

ГРАНІЦА
ДЗЯКУЕ

Даўняя дружба існуе ў работніцкай літаратуры, мастацтва, вучоных Беларусі з ваймаі паргнічных войск.

За актыўную ваенна-шэфскую работу над пагранічнымі часткамі старшыня Камітэта дзяржаўнай бібліятэкі Савета Міністраў ССР узнагародзіў медалом за отличіе в охроне государственной культуры СССР групу работніцкай культуры Беларусі. Сарод іх — пісьменнікі М. Аляксееў і А. Міронаў, старшыня Рэспубліканскай ваенна-шэфскай камісіі І. Герман і сакратар парткома Акадэміі навук БССР кандыдат гістарычных навук А. Хацкевіч.

Генерал-маёр запаса Мікалая Аляксеева добра ведаюць на граціцы. Нама такой заставы, на якой бы пісьменнік не выступіў з чытаннем сваіх твораў, з гутаркамі, дакладамі. М. Аляксееў—адзін з ініцыятараў стварэння зборніка пра пагранічкія «людзі высокага абавязку», які наядуна выйшаў у выдавецтва «Беларусь».

Цесна звязан з пагранічкімі і пісьменнік Александр Міронаў. У зборніку «Людзі высокага абавязку» апублікаваны тры яго нарысы. А. Міронаў піша цвёрп аповесць пра марэка-пагранічнага капітана першага рангу Дзяржынскага. У арганізацыі канцэртаў па-гранічкія актыўны ўдзел прымае І. Герман. Разам з навучнікам сярод спецыяльнай школы пры Беларускай дзяржаўнай кансерваторыі ён медалова выступаў на граціцы. Па ваенна-шэфскай рабоце работнік мастацтва Беларусі займаюць адно з першых месцаў у краіне.

Фалікус Эдмундавічу Дзяржынскаму прысвечыў сваё даследаванне кандыдат гістарычных навук А. Хацкевіч. Сёлет выхадзіць другое выданне яго кнігі пра Дзяржынскага — «Салдат вялікіх баёў». А. Хацкевіч — арганізатар шэфства Беларускай вучоных абод пагранічкімі. Толькі ў гэтым годзе вучоным пречыталі на граціцы больш чым 50 лекцыяў.

Камандаванне і палітычнае ўпраўленне пагранічнай акругі цэпла павіншавалі ўзнагароджаны і жакедзі ім новых поспехаў у ваенна-шэфскай рабоце.

ВІНШУЕМ З УЗНАГОРАДАЙ

За заслугі ў развіцці тэатральнага мастацтва і ў сувязі з шасцідзесцігоддзем з дня нараджэння Прыпяцкім Вярхоўнага Савета БССР узнагародзіў народнага артыста Беларускай ССР ІАНАТОВА Рымгара Аляксеевіча Ганаровай граматай Вярхоўнага Савета Беларускай ССР.

У ПАДМУРАК
ПОМНІКА

Кастусь ГУБАРЭВІЧ

без хвалявання чытаць у газетах выступленні нашых архітэктараў, якія расказалі аб плане перабудовы крэпасці ў месца славы і помніцтва. Неўзабаве там узнікнуць цудоўныя архітэктурныя, скульптурныя ансамблі і намяшчальнікі. І аголь вечнай славы, які загарыцца ля падножжа помніка, будзе павіхаць у сэрцы кожнага, хто прыйдзе туды.

А людзі, прыйдучы. Пакаленне за пакаленням будуць ісці да руін крэпасці, каб перажыць нешта святое і ачышчальнае, і народ нічога не пашывуе, каб зрабіць Брэсцкую крэпасць месцам помніцтва пакаленняў.

Ужо даўно пачалі паступаць пісьмы і прапановы — стварыць помнік і музей Брэсцкай крэпасці на народнай сродкі. Цэнтральны Камітэт КПБ у нядаўна прынятай пастанове падтрымаў народную ініцыятыву.

Збор сродкаў на помнікі ваеннай славы—прававетная традыцыя нашых народаў. Разам з пэўнай сумай кожны аддаваў яшчэ нейкую частку сваёй душы, патрыятычнай любові і горадсці за тых, хто загінуў за Радзіму. Кожнаму хацелася, каб тым ці іншым помнікам была выказана і яго ўдзячнасць і памяна.

Вайны больш крывавай і гераічнай, чым мінулая, мы не ведаем у сваёй гісторыі, і можна спадзявацца, што паміць герояў Брэсцкай крэпасці будзе ўшанавана помнікам, вартым велічы і гераізму. Не хачу ўтойваць свайго спа-

дзявання, што п'есай «Брэсцкая крэпасць» і я зрабіў хоць маленькі ўклад у падмурак памяці аб легендарных героях. Не ведаю, сёння я, можа, інакш і лепш напісаў бы я, але, відаць, нешта было і ў тым, што напісана. Во невялікава «спектакль» не сыходзіць са сцэны Брэсцкага тэатра ўжо больш дзесяці год. Ховацца сардэчна падзякаваць калектыву тэатра, які не толькі палюбіў гэты спектакль, але і беражліва захоўвае яго на працягу столькіх год.

Відаць, варта было б павучыцца гэтаму і астацім тэатрам рэспублікі, якія не здолелі захаваць да гістарычнай гадавіны вызвалення Беларусі ні «Канстанціна Заслонава» А. Маўзона, ні «Гэта было ў Мінску» А. Кучара.

Пра гэта можна было б не гаварыць, каб тэатры падтрымалі да 20-й гадавіны новай спектаклі аб гераічным змаганні і перамогах Беларускага народа ў Айчынай вайне. На жаль, і іх няма. За апошнія тры гады некаторыя тэатры рэспублікі не паставілі ніводнай арыгнальнай п'есы. У першую чаргу я маю на ўвазе купалаўцаў і коласцаўцаў.

У тэатрах звычайна лёгкая пэрыюроўць гэты папрок: «А чаму драматыргі не пішуць?» На гэта можна адказаць проста: калі ў тэатрах была не фармальна, не паказаная, а сапраўдная зацікаўленасць у рабоце з Беларускай драматыргамі—драматыргі ахвотна пісалі, а тэатры ставілі іх п'есы. Раней, між іншым, так і было. Сёння, на жаль, такой зацікаўленасці няма, і толькі па гэтай прычыне тэатры амаль

ты і ўрада аб росце культуры і мастацтва. Кароткі змест кожнай падзеі дзвядца ў строга хроналагічным парадку.

Беларускі летпіс сталіцы Беларусі з'яўляецца другой часткай вялікай працы калектыва работніцкай бібліятэкі імя Горькага. Першая частка прысвечана падзеям, якія адбыліся ў горадзе, пачынаючы з 25 кастрычніка 1917 года і да пачатку Вялікай Айчынай вайны.

БЕЛТА.

нічога не змогуць пакласці ў падмурак помніка гераічным подзвігам Беларускага народа ў гадавіну яго вызвалення, калі не лічыць асобна даўня пастаноўкі на гэтую тэму. І перад Беларускамі тэатрамі, і перад студыяй «Беларусь-Фільм» стаіць яшчэ нявырашаная задача—стварыць на сцэне і на экране запяліныя спектаклі і фільмы аб гераізме Беларускага народа ў гады вайны. Дрэзна, вядома, што гэта не зроблена да сёлетняй гадавіны, але такія творы ніколі не будуць запозненымі. Патрэбна толькі ініцыятыва прыкладзе тую, якая разгараецца па пярэстаў у Беларусі ў азнаменаванне гадавіны вызвалення.

Ужо сёння можна ўявіць, як упрыгожаны будуць брацкія магілы, колькі будзе хваляючых і гаражчых сустрач аднапалчан, колькі паходаў будзе па месцах былых партызанскіх баёў і стаянкаў, і колькі клятваў будзе дадзена—ніколі не забываць тых месцаў і балявую партызанскую дружбу.

Хочацца верыць, што неўзабаве недзе ў Беларусках лясах сіламі народнай ініцыятывы будзе адоўжаны хоць адзін партызанскі лагер—такі, якім ён быў у гады вайны. Няхай бы пралегала туды шырока каліна і ехал б па ёй, ішлі экскурсіі школьнікаў, групы турыстаў, замежныя госці... Гэта быў бы таксама помнік, а разам з тым—і цудоўная школа патрыятычнага выхавання нашых дзяцей і моладзі, якія толькі па кнігах ведаюць пра партызанскія лагеры. А такія лагеры-музеі можна ж зрабіць у кожнай вобласці.

Пісьменнік С. С. Смірноў перадаў музею Брэсцкай крэпасці архіў, які ён сабраў у час пошукаў герояў абароны чытацелі. Гэта 73 папкі з пісьмамі, 60 шчыткаў і блакэтаў—вялікі матэрыял, які лёг у аснову вядомых твораў пісьменніка аб абаронцах Брэста.

Патрыятычная ініцыятыва працоўных Беларусі павідаецца помнікам гераізму на народнай сродкі,—завяў пісьменнік,—безумоўна знойдзе горацы вядуць не толькі ў вайшай рэспубліцы, але і па ўсёй краіне.

Пісьменніку будзе ўрачна Ганарова Грамата Прыпяцкім Вярхоўнага Савета БССР, якой ён узнагароджан за вялікую работу па вывучэнню гераічнай абароны Брэсцкай крэпасці і стварэнню твораў, усяляючых подзвіг яе абаронцаў.

На здзімку: С. С. Смірноў перадае архіў начальніку музея абароны Брэсцкай крэпасці маёра А. Крупеннікава.

Фота Ул. ФРЭДЗІНА.

Беларусі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў. Распрацаваны план мерапрыемстваў па шырокай прапагандзе рэвалюцыйных і працоўных традыцый на прадрпрыемствах, у арганізацыях, ва ўстановах.

Цяпер не толькі да нас у музей ходзіць у госці, але і сам музей прыходзіць у клубы, на вечары і г. д. Па дамоўленасці з партыйнымі арганізацыямі пачнём неўзабаве практыкаваць на заводах, фабрыках, ва ўстановах «дзень музея».

Вядома, расказанае — толькі маленькая частка таго, што могуць і павінны рабіць краязнаўчыя музеі для ўшанавання выдатных рэвалюцыйных традыцый, для перадачы іх з пакалення ў пакаленне.

М. ПЕРЭЛЬМАН, дырэктар краязнаўчага музея.

Нароўлі, усюды, дзе сотні людзей цэпла і сардэчна сустракалі герояў-партызан.—Шчырае вам дзякуй, людзі!

...Абеліск на брацкай партызанскай магіле ўвесь у кветках. Сюды прывезлі і ўсклалі свой вянок былыя партызаны, бо тут дзяжыць іх таварышы, смелыя, храбрыя байцы, якія аддалі жыццё для перамогі над фашыстамі.

Прыпяць захавае іх дарагія кожнаму беларусу імяны.

Ул. МАШКОЎ.

Ул. МАШКОЎ.

Новы павільён знаёміць з дзейнасцю Пінскага Дома культуры. Перадавоу ў Беларусь асяродку культуры прысвечаны спецыяльны стэнд. Экскурсавае сведчаць, што калі гэтага стэнда заўсёды шмат наведвальнікаў. Азнаёміўшыся з матэрыяламі, прысвечанымі Пінскаму Дому культуры, энтузіясты культсвабраты часта пятаюцца, ці нельга больш падрабязна даследаваць аб справах пінчан.

Экскурсавады адказваюць, што дырэктар Пінскага Дома культуры І. Сакольнік спецыяльна зарпавана на выстаўку і будзе ў канцы чэрвеня—пачатку ліпеня. А пакуль што цікаўным даюць адрас пінчан.

У адреле культсвабраты ёсць брашуры, якія асветляюць вопыт работы беларускіх самадзейных калектываў. Зімоў у Маскве гастралываў беларускіх цыркавых калектываў пад кіраўніцтвам заслужанага артыста БССР А. Шага. Сарод экспанатаў, прысвечаных лепшым цыркавым калектывам, ёсць і здымкі, на якіх адлюстраваны выступленні артыстаў Беларусі. Прадстаўлены тут і аскізы маеняжнага афармлення і цыркавых касцюмаў, якія распрацаваў заслужаны дзеяч мастацтва БССР Я. Чамадурэў.

Экспазіцыя павільёна культуры на ВДНГ будзе пастанавіна абнаўляцца. Можна спадзявацца, што беларуская мастацтва і далей будзе прадстаўлена ў ім цікавымі экспанатамі.

А. ІВАНОВА, стасцілі лі стэнды прысвечаны Пінскаму гарадскому Дому культуры.

Фота В. ЛЬВОВА.

БЕЛАРУСКАЯ ЭСТРАДА У МАСКВЕ

1 чэрвеня на двух сцэнічных пляцоўках Масквы пачаліся выступленні артыстаў Беларускай эстрады.

Сёстры Логінавы выступаюць у Тэатры эстрады ў зборнай праграме майстроў эстраднага мастацтва братніх рэспублік. Канцэртная брыгада пры ўдзеле заслужанага артыста БССР Мікалая Шышкава паказвае масквічам праграму «Артысты эстрады Мінска». Яе можна будзе паслухаць у парку культуры і адпочынку «Сакольнікі», у

Зялёным тэатры, парку культуры і адпочынку Цэнтральнага Дома Савецкай Арміі.

У канцэртах заняты заслужаны артыст БССР А. Астралецкі, вакалісты Э. Міціль, Н. Багуслаўская, Ул. Велпскі, М. Халезін, С. Машына, акрабры В. Рэжыцкі і П. Чараланаў, артысты арыгнальнага жанру Т. Вішнеўская і В. Бабенка. Праграма ідзе ў суправаджэнні інструментальнага квартэта пад кіраўніцтвам Л. Молера.

у Бабруйску жыве німале старых камуністаў, якія бачылі і служылі Ул. І. Леніна, былі ўдзельнікамі грамадзянскай і Айчынай войнаў, ударнікамі першых пяцігодкаў. Гэтыя людзі сталі актывістамі музея. Яны падказалі німале цікавае.

Так, па іх прапанове, якую гарача падтрымаў гарком камсамола, камсамольскія білеты ўручаюцца цяпер юным бабруйчанам ва ўрачыстай абстаноўцы — у Кастрычніцкай зале музея перад партртам Ул. І. Леніна. Урачае білет юнаку ці дзяўчыне адзін са старэйшых камуністаў горада.

З дапамогай актывістаў стварылі мы клуб баявой і працоўнай славы. Савет клуба (яго ўзначальвае вядомы ў адстаўцы Я. П. Паню) павідае цяпер актывістку падтрымоўца дзвядццігоддзя з дня вызвалення

заўшы, яг не завуць. Сярожа ачунаў, вырас, цяпер ён ужо Сяргей Мікалаевіч, жыве і працуе ў Аршчыну.

І вось праз 21 год Кацярына Фёдарэўна сустрапа тую, што выратавала ёй сына. Яна абняла і расцалавала Паліну Апанасэўну Іванову, медсестру з сяла Камень Сумскай вобласці.

Ніколі не забудуць каўпакоўцы падтрымкі і дапамогі жыхароў Беларускай вясак.

«Без вас нам было б вельмі цяжка», гаварылі каўпакоўцы на мтыгнах у Аравічах, Вежышчы,

Асцоль добра відаць Прыпяць. На былым камандным пункце ў вёсцы Аравічы сабраліся Сідар Арцэмавіч Каўпак і яго баявыя саратнікі.

Фота Ф. ЧАХОВІЧА.

ГОСЦІ ХАРАВЫЯ ФАРБЫ

У Мінску закончыліся трохдзённая гасцілі праслаўленага калектыву братаў Эстоніі — Дзяржаўнага акадэмічнага мужчынскага хору пад кіраўніцтвам аднаго з лепшых хормайстраў нашай краіны, народнага артыста СССР професара Г. Эрнесакса. Дзе ён выступіў гэты калектыў — на Далёкім Усходзе ці ў Грузіі, у Мурманску ці ў Кіеве — усюды яго канцэрты прыходзяць з названым поспехам. Выдатны строй, тонкае юнарскае, велізарнае магучасце мужчынскіх галасоў — усё гэта робіць канцэрты хору велікімі цікавымі.

Эстонскія артысты паказалі ў пачатку сольную праграму з твораў класікаў і савецкіх, у тым ліку эстонскіх беларускіх кампазітараў. Велікі і ўрачыста прагучала поўная сіла і магучасць песня Эрнесакса «Ленін жыве ў вяках». Цудоўна быў выкананы хор салодкай оперы Шапорына «Дзекабрысты». Выканана на беларускай мове песня Тарканова «Вазьня» і іншыя творы сольнай праграмы выклікалі захапленне слухачоў. Сольны канцэрт паказаў, што калектыў валодае ўсім фарбамі складанай харавой палітры.

28 і 29 мая госці выступілі ў сімфанічных канцэртах. Эстонскія артысты і Дзяржаўны сімфанічны аркестр БССР выканалі «Рэвію» Л. Керубіні, з якім мінічане знаёмліліся ўпершыню. Гэты глыбока чалавечны твор быў выдатна раскрыты выкананнем Дзяржаўнага тэатральнага калектыва наш гасцяў з Эстоніі, маляваў і таленавіты дырыжор Нэме Яві. У гэтых жа канцэртах былі выкананы два велікія цікавыя сімфанічныя творы эстонскіх кампазітараў — уверцюра № 2 Торміса і Канцэрт для струннага аркестра Тубіна.

М. ЖУХАВІЧКІ.

ВЫПАДАК НА КАНЦЭРЦЕ

Гледзачам Савецкага Саюза і савецкіх краін добра вядома выдатнае майстэрства савецкага тэндора Махмуда Эсамбаева. Ён пакара залу пластычнай рукаў, велізарным темпераментам, закончанасцю і тонкацю вобразаў, якія перадаюць у танцы. Мастацтва Махмуда Эсамбаева прыносіць незвычайную астыгучую асалоду людзям, што наведваюць яго канцэрты. Але аднойчы яно аказала і... медыцынскае ўздзеянне. Гэта адбылося ў Херсонскім тэатры. Перапоўненая зала грывела ад апладысментаў. Задзелены і расчулены такім прывятам Эсамбаеў падняў руку і зала імгненна зашкіла. Артыст гаварыў аб велікім значэнні мастацтва, якое збліжае народы розных нацыянальнасцей, умацоўвае дух дружбы і міру. І раптам з верхняга яруса пачуўся гуны крык:

— Махмуд, голас!

Прысутныя ў зале з дакорам зашкіталі. Не зразумеў сану гэтых слоў і сам Эсамбаеў.

— Не чуваць? — спытаў ён. — Зараз паўтары...

І толькі пасля канцэрта высветлілася, у чым справа. З галерыі крычаў студэнт Херсонскага культурна-асветачнага Анатоль Барыгін, якога сам жа Махмуд запрасіў да сябе на канцэрт.

За тыдзень да гэтага Анатоль Барыгін, пераходзячы вуліцу, раптам пачуў рэзкае скрыгтанне тэмпаў і гук аўтамабільнага сірэны. Анатоль не паспеў нічога зрабіць, толькі ўбачыў аўтамабіль, што імчаўся на яго асалоду з двух бакоў, і ўпаў на асфальт.

Але дарожнага інжынера не адбылося: машыны спыніліся спецыяльна. Анатоль памалі падняцца, давалі да тратуара. Ён хацеў падкавацца, але не мог вымавіць ні слова. Інжынерачы на ўмяшанне ўрачоў, голас не вярнуўся да яго і ў наступныя дні.

У гасці да студэнтаў вучыліся

прывятам Махмуд Эсамбаеў. Ён расказаў аб сваім творчым шляху, адказаў на пытанні.

Пытанні задаваліся вусна, але адно пераслалі артысту напісаным на лісточку з бланкета. Здаўлены такім «бюракратызмам», Махмуд пацкаваўся, хто аўтар запіскі і чаго ён звярнуўся да яго праз пісьмо. Аўтарам быў Анатоль Барыгін, гісторыя якога Эсамбаеў расказаў пасля выступлення. Тады вось артыст і запрасіў студэнта на свой заключны канцэрт.

Усю праграму Анатоль глядзеў, заатаўшы дыханне, а апошні танец — бразільскае «макумба» — літаральна ашалоўваў яго. І вось да яго раптоўна вярнуўся голас «Махмуд, голас!» — гэта былі першыя словы, сказаныя ім за апошнія 6 дзён.

Доктар медыцынскіх навук прафесар Данііл Пронін, каменціруючы тое, што адбылося з Барыгіным, гаворыць:

— У выпадку з Анатолем Барыгіным няма нічога непрыроднага. Мастацтва вялікага артыста прымусіла амаляванага паназаваць перабыць велізарна перанажыванне і прыдаць функцыянальнай афронт спыналі.

Усевалод ВЕДЗІН, карэспандант АДН.

МАЛЮНКІ ДЗІЦЯЧЫХ КНІГ

Дзіцячую кнігу, тую, што выпускаецца для самых маленячых, і тую, што адрасавана астарым школьнаму ўзросту, цяжка ўзяць сабе без ілюстрацый. Якія павіны быць, каб лепш служылі сваёй мэце? Адказаць на гэты пытанне дапаможа беларускім графікам выстаўка, якая наладжана ў салон-магазіне Мастацкага фонду БССР. На ёй прадставлены не толькі графічныя лісты — «эскадры» будучых дзіцячых кніг, але і самі кнігі. Выстаўка, такім чынам, стала спецыяльнай калектыўнай справаздачай мастакоў і паліграфістаў.

Адкрыццё выстаўкі супала з заканчэннем Усеаюзнага конкурсу на лепшае афармленне і паліграфічнае выкананне кніг. Сярод іншых, журы адзначыла і чатыры беларускія выданні. Тры з іх можна ўбачыць на выстаўцы. Гэта — «Лясны бацька» з ілюстрацыямі Г. Папалюшкі, «Старожыны Мінска» афармленай І. Немагам, і «Афрыканскія казкі», малюнокі да якіх рабіў І. Нямкаў.

Не будзе памылкай сказаць, што адзначаны на конкурсе ў Маскве кнігі — самыя лепшыя і на выстаўцы. Але побач з імі нельга не назваць і іншыя цікавыя ілюстрацыі. Гэта малюнокі А. Кашураўчыка і Б. Забарава да зборкі «Ад казкі да казкі», малюнокі Е. Лосы і Г. Якубені да «Дарынак», малюнокі ў кнігах, аформленых Ю. Пучынінскім.

Сёлета ў конкурсе ўдзельнічалі і часопісы. Лепшымі па аформленні журы прызнала беларускую «Вясёлку» і грузінскі «Дзіла».

Калі разглядаць экспанаты выстаўкі, бачыш, у чым сакрэт таго, што беларускі часопіс аказваўся пераможцам сярод больш чым ста іншых, прадставленых на конкурсе.

У афармленні «Вясёлкі», разлічанага ў сваёй аснове, шырока выкарыстоўваюцца нацыянальныя матывы, дзіцячая творчасць. Вокладкі і малюнокі ў часопісе шматліка ўжываюць савецкае фарбаванне, строгі густам. Нумерныя слабодкі і юныя чытанне вокладкі, зробленыя мастакамі І. Давідовічам, Ю. Пучынінскім, В. Шаранговым, І. Іскрынскай.

Радуюць і вокладкі «Барозні», у прыкладніцкім, цікавыя работы А. Кашураўчыка, А. Зайцава, П. Драчова.

На выстаўцы больш 200 экспанатаў, 35 кніг. Упершыню мы бачым такі групны збор кніжнай графікі. Можна спадзявацца, што ён паслужыць асновай для шырокай гаворкі аб далейшым палепшэнні выдання дзіцячай літаратуры ў рэспубліцы.

С. ЛЕАНІДА.

КОНКУРС НА СЦЭНІЧНЫ КАСЦІОМ

Міністэрства культуры БССР аб'явіла адкрыты рэспубліканскі конкурс на лепшы выставачны эскіз беларускіх сучасных сцэнічных касцюмаў для Акадэмічнай харавой капэлы, Народнага хору, Ансамбля танца і Народнага аркестра БССР.

У эскізах павіны быць улічаны развіццё нацыянальных традыцый беларускага сцэнічнага касцюма і спецыфічныя асаблівасці калектываў.

Эскізы выконваюцца ў колеры на аб'ёмных паперыя планшэтах памерам 30x40 см. Тэхніка выканання — вольная.

Эскізы пасылаюцца на конкурс пад дэвізам, які абзначана ў левым верхнім рагу планшэта. Разам з эскізамі аўтар прадстаўляе:

- 1) калерныя эскізы касцюмаў на памер 30x40 см.
- 2) тэхнічны эскіз касцюма.
- 3) тэхнічны эскіз касцюма.
- 4) тэхнічны эскіз касцюма.

Эскізы павіны быць улічаны развіццё нацыянальных традыцый беларускага сцэнічнага касцюма і спецыфічныя асаблівасці калектываў.

Эскізы выконваюцца ў колеры на аб'ёмных паперыя планшэтах памерам 30x40 см. Тэхніка выканання — вольная.

Эскізы пасылаюцца на конкурс пад дэвізам, які абзначана ў левым верхнім рагу планшэта. Разам з эскізамі аўтар прадстаўляе:

ЧЭРВЕНЬ Філармоніі КАМАНДА

Кажды год, летам — час эстрады. Калі ўлічыць, што чэрвень — першы месяц года, дык не дзіва, што чэрвеньская праграма канцэртнай філармоніі — амаль уся эстрадна.

Да 3 чэрвеня ў нас будзе выступіць адна з лепшых выканаўчых савецкіх эстрадных песень, даўраць Усеаюзнага конкурсу артыстаў эстрады Майя Крысталіна.

Тыя, хто наведваў яшчэ канцэрты цудоўнага калектыву майсцяўцаў, могуць зрабіць гэта ў нас. Дзяржаўны ансамбль народнага танца Саюза ССР выступіць у канцэртнай зале філармоніі з 4-га па 7 чэрвень. Думаем, не варта гаварыць, якую вялікую радасць прынесуць мінскім гледзачам сустрэча з гэтай сапраўднай акадэміяй народнага танца. Дваццаць дзён, што ансамбль выступіць у Мінску, некампенсаваць дваццацігадовае яго «адсутнасць» ў беларускіх сталіцы, але пакадана, каб у далейшым такіх «пералыкаў» быў карэйшым.

11 чэрвеня мы будзем вітаць у сябе артыстаў эстрады Ленінграда. У складзе брагяды — спявачка Вольга Краўчанка, лаўрат Усеаюзнага конкурсу чытальніца Пётр Грочаў, арфістка Тацяна Папушына і канферансе Грыгорыя Ізольда. Ленінградскія артысты будуць выступіць у Мінску да 14 чэрвеня.

Аматыры эстрады ведаюць канферансе Віктара Югава. Цяпер ён кіруе эстрадным аркестрам, які выступае на канцэртах з 18 па 21 чэрвень. Гэта ў сваім родзе «візіт у адна». Справа ў тым, што на эстрадных п'ялюнках Масквы пачаліся выступленні беларускіх артыстаў, масківаў ж па нашай просьбе накіравалі ў Мінск свой эстрады калектыў.

«Песні аб Тбілісі» — так называецца праграма, якую вядуць да нас артысты эстрады Грузіі. У

Сярод замежных выканаўцаў варта адзначыць дуэт гітарыстаў Іды Прэсі і Алесандра Лагойя (Францыя). У праграму канцэрта ўваходзіць Дыверсімент Сора, Андантэ з вар'яцкімі Бехтэна, Накона соль мажор Геняла, п'есы Баха, Выканана дуэт і творы сучасных кампазітараў Элегія Лезюра, Ганадэльіо Гадрыга, Тарантэлія Пелі. Гэтыя творы аўтары спецыяльна прысвечаны дуэту. Дуэт Прэсі — Лагойя лічыцца адным з лепшых у свеце. Стварыў у 1955 годзе, ён п'ялюнку ў Італіі, Іспаніі, ЗША, Англіі, Індыі, Бельгіі, Аўстраліі, Інданезіі і іншых краінах.

У Мінску французскія артысты дадуць адін канцэрт. Ён адбудзецца 7 чэрвеня.

Лета на эстрадзе — гарачая пара. У сувязі з пачаткам работы парнаў культуры і адпачывання, якіх гэтага, адкрытых эстрадных п'ялюнках з'явіліся на канцэртныя п'ялюнках значна ўзрастаў. Упоўніцца канцэртны ў раней распісаныя планы. У сувязі з гэтым мы яшчэ дакладна не ведаем, усе калектывы, якія прыедуць да нас у чэрвень. Адно можна сказаць: эстрады месяц будзе цікавы.

А. КАРДЫМОН, дырэктар-распаряднік канцэртнай залы філармоніі.

У ПАДШЭФНЫМ КАЛГАСЕ

Надзея — дзень адпачынку і цікавых сустрэч. Машыны ідуць і ідуць з Гродна. Людзі едуць адпачываць на Нёман, у лес; аўтобусы вядуць на заставу ім Усава п'ялюнку — там адбудзецца сустрэча з пагранічнікамі.

Мы таксама едем з горада, але нашы машыны не спыняюцца на Нёман, не паварочваюць у лес. Ва ўдзельніку мастацкай самадзейнасці Гродзенскага Палаца культуры тэатральна-жывапіснага маршруту — яны едуць у калгас «Барацьбіты», павіншаваць калгаснікаў з завяршэннем неспавых палых работ, расказаць ім аб сваіх справах і планах, даць вялікі канцэрт.

Усю дарогу гукаць песні, музыка, смех. У міндулю надзею ўдзельнікі самадзейнасці камбіната выступілі ў парку на агугна-гарадскім свяце прапоўных з канцэртам. А сёння гэтае свята як бы працягнуцца ў калгасе.

Да «Барацьбіта» кіламетраў дзесяць. Часу дастаткова, каб пагутарыць са старшынёй праўлення Палаца культуры Юрём Барашкавым.

Апрача калектываў мастацкай самадзейнасці, — расказвае ён, — у Палацы восем «Клубаў па інтарэсах». Гэта і клуб ударнікаў камуністычнай працы, і клуб валярных атэстаў, і клуб для студэнтаў «Пунсовыя ветразы», і клуб кінападарожжа «Глобус». Палац займае другое месца ў горадзе сярод культурна-адукацыйных устаноў.

Надзея ў Палацы адбыўся выпуск курсу па вывучэнню польскай мовы. Дваццаць выпускнікаў атрымалі кваліфікацыю перакладчыкаў. Есць першы выпускнік і ў музычнай студыі. Курс навучання тут — пяцігадовы.

Машыны спыняюцца. Месца для свята выбрана вельмі удачна. Гэта — зялёны лужок. Гледзачы паселі проста на траве. Старшыня праўлення калгаса Міхась Рапеліч называе імёны лепшых людзей вёскі, герояў сённяшняга свята. Калгас «Барацьбіты» яшчэ яднацца знаходзіцца ў ліку адстаючых, але справы з кожным днём ідуць уперёд. Калгаснікі прыкладваюць усё сілы, каб вывесці арцель у перадавыя. Аб гэтым расказвае сакратар партыйнай арганізацыі Змітро Русак.

Выступаюць шэфы. Галоўны інжынер Гродзенскага тоннажніка камбіната П. Сіманюк гаворыць аб поспехах тэхнічна-адукацыйнага камбіната, што месцячы план яны выканалі датармінова.

На эстраду ўзыходзяць геролі свата. Дырцы Г. Казмаровіч, павядоў Ф. Жыноўко, механізатару С. Блажуківічу ўручаюцца прэміі.

Пачынаецца канцэрт. Артысты прывялі ў калгас свае лепшыя нумары, і гледзачы ажуралі эстраду шчыльным паўколам.

У праграме сапраўды ёсць што патглядзець. Услед за чытальнікам Леанідам Радчанкам выступае жаночы актёр, потым юны мім Яна Січар, салістка Галіна Яна Сааева, танцоры Р. Крупаўская, Г. Герасімава, Н. Даніліч, Т. Ходарава. Паспехам карыстаецца і квартэт пад кіраўніцтвам Міколы Семіанова. Кончыцца канцэрт — усіх запрасілі на танцы. Танцоўчы сёння ў калгасе не пад гармонію, а пад музыку сапраўднага эстраднага аркестра.

Вечар... Машыны імчаць да горада. Зноў песні, музыка, смех. Амаць у кожнага з артыстаў у руках букеты бэзу — напамінак аб паездцы...

У пачатку чэрвеня тэхнічныя чынаўцы калгаснікаў «Барацьбіта» ў сваім Палацы культуры. Шэфскія сувязі стаяюцца мацнейшымі.

Д. РАДЗІНСКІ, наш спецыяльны карэспандант.

УСЕСАЮЗНЫ СЕМІНАР — У БЕЛАРУСКІМ МУЗЕІ

У Дзяржаўным мастацкім музеі БССР адбылася цікавая і важная падзея — усеаюзны семінар па пытаннях захавання музейных каштоўнасцей, работы з фондамі і экспанавання мастацкіх твораў у мастацкіх аддзелах краязнаўчых музеяў.

На семінар, які працягаўся тры дні (26—28 мая), прыехалі работнікі шматлікіх музеяў Савецкага Саюза. Тут можна было сустрэцца з навуковым супрацоўнікам з Петрапаўлаўска на Камчатцы, Чыты, Кустана, многіх гарадоў Прыбалтыі, Украіны і, вядома, нашай рэспублікі.

Удзельнікі семінара вітаў намеснік міністра культуры БССР Я. Парвату. Уступнае слова сказаў намеснік начальніка аддзела помнікаў, мастацкіх музеяў і выставак Міністэрства культуры СССР В. Манін. Асноўныя дэклады на семінары зрабілі мастацтвазнаўцы Масквы і

Ленінграда — супрацоўнікі Траццякоўскай галерэі і музея выяўленага мастацтва імя Пушкіна, Навукова-даследчага інстытута музязнаўства і іншых устаноў. Н. Эліясберг выступіў з дэкладам аб ўліку ў умовах захавання твораў мастацтва ў музеях. Пытаннім рэстаўрацыйнай практыцы быў прысвечаны дэклад Ю. Грынберга.

Удзельнікі «Метады работы па тэхніцы арыгінальных мастацкіх твораў у музеях», Д. Юлівай «Асноўныя прычыны лабудовы экспазіцыі мастацкіх твораў», М. Герасімава «3 восты работы па экспазіцыі твораў мастацтва ў краязнаўчых музеях».

Тэарэтычныя выступленні чаргаваліся з практычнымі заняткамі ў сховішчах музеяў. У час заняткаў аналізваліся пытанні ўліку і захавання экспанатаў у фондах Мастацкага музея БССР. Навуковы супрацоўнік метадыст А. Рэсіна правяла экскурсію па музейнай экспазіцыі.

Адным з цэнтральных пытанняў семінара з'явілася праблема павышэння музейнага фонду. Дзяржаўны мастацкі музей БССР у гэтых адносінах дасягнуў найбольш вядомага поспеху. Яго збіральніцтва дзейнасці, вядомае слоў прадставініка Міністэрства культуры СССР В. Маніна, выклікала вялікую цікавасць сярод работнікаў музеяў усёй краіны. Па пытанню камплектавання фонду Дзяржаўнага мастацкага музея БССР выступіла з грунтоўным дэкладам дырэктар музея А. Аладава.

На семінары ўзніклі аживленыя дыскусіі, адбыліся сапраўды жывы абмен вопытам. Амаць не было такога ўдзельніка семінара, які не выступіў бы ў час заняткаў або ў час абмеркавання з цікавымі думкамі, прапановамі.

Сёлета ўвосені Дзяржаўны мастацкі музей БССР будзе адзначаць 25-гадовы юбілей. Таму ўвага калгас да працы супрацоўнікаў музея была для іх асабліва карыснай і каштоўнай.

Б. РАНИН.

ЛІТАРАТУРНЫ ВЕЧАР ПАЭТА

30 мая ў клубе пісьменнікаў адбыўся літаратурны вечар, прысвечаны 50-годдзю да дня нараджэння Антона Валевіча.

Адкрыў вечар Пётро Глеба. Пра творчы шлях паэта расказаў Анатоль Вялюгін.

У адрас паэта паступілі шматлікія лісты і тэлеграмы ад праўлення Саюза пісьменнікаў БССР і БССР, паэтаў і пісьменнікаў Ленінграда, Украіны, Мадагаскара, Казахстана, Грузіі, Узбэкістана, Кіргізіі.

Таджыкістан, ад калектываў працоўных і грамадскіх арганізацый.

У заключэнне вечара прысутныя прагледзелі дакументальны фільм па сямінары Антона Валевіча «Дзяцкіна Міна».

З цікавай праграмай выступіла Беларуская дзяржаўная акадэмічная харавая капэла пад кіраўніцтвам народнага артыста СССР Р. Шырма.

БЕЛТА.

Закаханая ЛІТЭРАТУРА

(Заканчэнне. Пачатак на 3-й стар.)

Падскокваюць і адрозу ператварваюцца ў блок... Яна закрывала, а настайна прыгаразіла ёй кулак... Потым кніга ўпаўла на зямлю. Пачуўся страшны удар, быццам на зментанай падлозе разарвалася бомба.

Лілія прачнулася, распушчыла вочы і здзіўлялася: дзе ж гэта яна? Румен ужо ўстаў. Нехта вельмі моцна стукнуў у дзверы.

— Хто гэта, Румен? Яна спалохана падапхнула лужка.

— Ціха!

— Хто гэта? — Твой быццам... Крычыць, як чорт!

Яна апусцілася і закрыла рукамі вочы.

Рана на досціжку, калі Мусінікі выйшаў на балкон наліць вады ў кансерваўнае бляшанку, ён адрозу ж заўважыў на двары легкавую. Неадкладна павядамі пра гэты жонкам. Потым хутка апрагнуўся, узяў на ўсякі выпадак свой кі і спусціўся. Так, не было ніякіх сумненняў, — на двары стаяла знаёмая легкавушка. Ён абышоў вакол не два разы, зазіраў у кабіну, убачыў шырокаполы сядзімны капляшчык і пазнаў, што гэта — калярошны Лілія. «Значыць, яны былі на ўзроўні», — падумаў Мусінікі. — Цікава, дзе ўзялі грошы?» Ён правёў палыхам па запятым кузае, агледзеў калёсы, пакратаў капот над матарам, акуль патыхала бензінам, і сказаў сабе: «Вялі-

Ноздры ў адстаюнага палкоўніка дрыжалі, як у сабакі. Яму карысла сказаць нешта рэзкае, неспрымае, але не ведаў, з чаго пачаць. А старая прыгавала супакойваць яго, запэўніваючы, што ўсё будзе добра, усё ўладкуецца. Словы яе, нібы піла, рэзалі яго нервы. Нарэшце ён не вытрыпаў, ускрыкнуў свой кі і стукнуў па лостарку, што вісела над рукамі. Кавалкі рэзкітага шкла са званым п'ялюнкам на блышчаныя наочкі. Старая скакнулася, адсунулася назад, закрывшы твар рукамі: «Вожа мой, што сталася з гэтым чалавекам!» — прапалала яна.

У гэты момант у кухню ўвайшоў Румен.

— Дзе Лілія? — нервова павярнуўся да яго Мусінікі.

— Калі ласка, пойдземце ў пакой. Ты, мама, застанься тут. А гэта што такое? — Румен убачыў разбітае лостарка.

— Нічога, — вымавіла маці.

— Падмініш. Хто яго разбіў, той і купіць новае.

Калі Мусінікі ўвайшоў у пакой і убачыў сваю дачку, у яго адрозу аддзела на сэрцы. Можна таму, што ён разбіў перад гэтым лостарка і гэтым нібы супакой свае нервы, а можа і таму, што убачыў нарэшце любімую дачку. Ва ўскім разе, цяпер ён быў значна спакойнейшым.

Лілія сядзела на канцы спіноў да акна. Яна вінавата схіляла галаву і маўчала. Валасы яе былі прычысаны, але па вачах можна было убачыць, яна не выпасала. Апраўта яна была ў нейкую чырвоную паркавіну сукенку, якую бацька раней не бачыў. Магчыма, гэта — падарунак мужа? Сукенка была з усім таваром. Мусінікі зморшчыўся, але спакой усё ж авалаўдаў ім. Ён падшоў да дачкі і сказаў:

— Лілія!

Дзячына падняла вочы на бацьку.

— Не чакаў я такога ад цябе... — Навошта ты ўзяў такі шум? — Ён аволь пацаў хвалявацца. З вялікім намаганнем ён прымусіў ісьці супакойна. Яму было вельмі непрыямна, што ён вымушаны размаўляць са сваёй дачкой у прысутнасці гэтага хлопца. Нарэшце ён не вытрыпаў, павярнуўся і, як мага вясцей, папрасіў:

— Ці не магі б вы выйсці на пару хвілін?

Румен выйшаў пакілаў Лілію.

Не хваляючыся, таварыш Мусінікі, — асмялеўшы, сказала бабка Марыяка. — Усё ўладкуецца...

Есць у майстроў музычных інструментаў прафесія «мехавічы». Ёю добра авалодалі Вольга Шаўчанка і Ніна Дылеўская. Махі для баянаў, якія робіць дзяўчыны, заўсёды высокай якасці. Вольга і Ніна вядомыя яшчэ на Маладзечанскай фабрыцы музычных інструментаў як актыўныя удзельніцы мастацкай самадзейнасці. Вольга спявае ў хоры, Ніна іграе на дойры. Вы бачыце зборнак за працай.

Фота А. УСЦІНАВА.

2 чэрвеня

Першая праграма, 16.35 — для школьнікаў. «Наша творчасць», 17.30 — тэлевізійны навісінны паказ «Слова аб асобе прымімай». Тэлефільм Беларускага тэлебачання. 20.55 — «Сустрэча з песняй».

Другая праграма, 18.00 — праграма перадач (М). 18.05 — для школьнікаў А. Алексіс «Саша і Шура». Прэм'ера тэлевізійнага спектакля (М). 18.20 — «Шлях да мукі». Перадача з Ленінграда. 18.30 — «На прасторах Радзімы». Кінарэпартаж (М) 21.30 — тэлевізійны навісінны паказ «Малюць». «Цікавыя сустрэчы ў тэлевізійным клубе Малого тэатра. У перапынку — тэлевізійны навісінны (М). 22.00 — «У нас у гасцях» — артысты Горнаўскага тэатра.

3 чэрвеня

Першая праграма, 17.25 — праграма перадач. 17.30 — «Сто задум двух слаброў» (М). 18.15 — «Дашкоўнік» і малодшы школьнік». «Вурачца ў іраніе агадзіла». 18.30 — тэлевізійны навісінны паказ «Фэстываль кінафільмаў, прысвечаны 20-годдзю вызвалення Беларусі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў». Мастацкі фільм. 20.15 — канцэрт. 21.30 — тэлевізійны навісінны паказ «У нас у гасцях» — артысты Горнаўскага тэатра.

Другая праграма, 18.00 — «Горад здароўя». Перадача аб Цэнтральным стадыёне імя Ул. І. Леніна (М). 18.50 — тэлевізійны навісінны паказ «Свет сямілі» (М). 19.40 — «Вальтэр Фрунцэла». Тэлефільм Беларускага тэлебачання. 21.05 — «На прасторах Радзімы». Кінарэпартаж (М) 21.30 — тэлевізійны навісінны паказ «У афіры» — «Малюць». «Цікавыя сустрэчы ў тэлевізійным клубе моладзі». Перадача з Ленінграда.

4 чэрвеня

Першая праграма, 17.15 — праграма перадач. 17.20 — «Трое вярнулі і шчыры воў». Музыфільм. 17.40 — тэлевізійны навісінны паказ «Слова аб асобе прымімай». Тэлефільм Беларускага тэлебачання. 21.05 — «На прасторах Радзімы». Кінарэпартаж (М) 21.30 — тэлевізійны навісінны паказ «У афіры» — «Малюць». «Цікавыя сустрэчы ў тэлевізійным клубе моладзі». Перадача з Ленінграда.

Галоўны рэдактар Н. Е. ПАШКЕВІЧ. Рэдакцыйнае калегія: З. І. АЗГУР, Г. М. БУРАКІН, А. І. БУТАКОВ, К. І. Л. ГУБАРЫЧ, Т. А. ДУБКОВА, Г. М. ЗАГАРОДН, В. П. ІВАШЫН, А. М. КАШУРАЎЧЫК, В. Б. ЛАДЫГІНА, П. М. МАКАЛЬ, А. Н. МАРЦІНОВІЧ (адказны сакратар), Р. К. САБАЛЕНКА (намеснік галоўнага рэдактара), І. А. САНКОВА, З. Ф. СТОМА, М. Г. ТКАЧОУ, Р. А. ШЫРМА.

«Літаратура і мастацтва» выходзіць у аўтаран і пятніцу.

НАШ АДРАС І ТЭЛЕФОНЫ:

г. Мінск, вул. Захарова, 19. Тэлефоны: прыёмны рэдакцыі — 3-24-61, навісінна-папулярная рэдакцыя БССР С. Радзіна, 18.30 — канцэрт 3-44-04, аддзела літаратуры — 3-21-53, аддзела мастацтва — 3-24-62, аддзела культуры — 3-22-04, аддзела інфармацыі — 3-44-04, выдавецтва — 3-19-52, бухгалтэры — 3-11-03.

«Літаратура і мастацтва» — орган Міністэрства культуры і праўлення Саюза пісьменнікаў БССР. Мінск.

Друкарня выдавецтва «Звязда».

Індэкс 63856. ЛА 02961